

ПРЕС КЛИПИНГ

27.септембар 2011.

НАСЛОВИ

- Синдикат прво прича са Николићем;(стр.2)
- Молитва за пензију свештеника;(стр.2)
- Храна скупља 20 одсто;(стр.3)
- Плата покрива само преживљавање;(стр.4)
- И коверта инвеститора под лупом;(стр.5)
- СССС прво са СНС о изласку из кризе;(стр.6)
- Љубисав Орбовић: Доносимо милион гласова;(стр.7)
- У понедељак штрајк упозорења у школама;(стр.8)
- Цене ће расти до краја године;(стр.9)
- Траже смену директора и престанак мобинга;(стр.12)
- Домаћи грађевинари немају шансу ни кад се удруже са странцима; (стр.13)
- Пале плате;(стр.14)
- Без одабраног лекара нема оверене књижице;(стр.15)
- Хрвати траже своју, а продали нашу имовину;(стр.16)
- Топи се војвођанска металска индустрија;(стр.18)
- Реформе које су појели политичари пилићари;(стр.19)
- Металци траже помоћ државе;(стр.21)
- Тренирање радника за изборну трку;(стр.21)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:346713-Sindikato-prvo-prica-sa-Nikolicem>

Синдикат прво прича са Николићем

Челник ССС Љубисав Орбовић почиње разговоре са партијама о изласку државе из економске кризе, а први сусрет уговорен у среду са званичницима СНС

ПРЕДСЕДНИШТВО Самосталног синдиката Србије најавило је да ће у среду разговарати са званичницима СНС Томиславом Николићем и Александром Вучићем о изласку државе из економске кризе.

- Разматрајући последице економске кризе на привреду и положај запослених, председништво је одлучило да организује стручне скупове и разговоре с парламентарним странкама од којих би тражило њихово виђење изласка из кризе - наводи се у саопштењу.

Председник Синдиката Љубисав Орбовић наводи да то што ће прво разговарати са СНС не значи да "праве неки ред" међу странкама:

- Позив смо упутили и УРС, а ускоро ћемо и ДС, социјалистима и СДПС Расима Љајића.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:346719-Molitva-za-penziju-svestenika>

Молитва за пензију свештеника

Б. С. - Р. Др.

У Србији 2.200 верских посленика забринуто због нередовне уплате доприноса. Фонд ПИО исплаћује 338 свештеничких пензија, у просеку око 23.000

У Србији 2.200 свештеника који раде у црквама и џамијама са зебњом ишчекују старост и пензију. За нередовне уплате доприноса углавном криве своје црквене општине, а идеја - потекла из кабинета потпредседника Владе Јована Кркобабића да се убудуће пензије исплаћују из буџета - тек је почела да се остварује.

У Седишту Српске православне цркве кажу да их питање уплата доприноса веома забрињава, јер их сада углавном сами уплаћују. А посебан проблем, како истичу, чине им награде верника за обреде које обављају, а који не улазе у редовна примања. То је разлог због којег највећи број њих са тешком муком може да дође до кредита или дозвољеног минуса.

- Велики број свештеника због нередовне уплате претходних година не може да се повуче из службе - кажу у Патријаршији. - Држава је негде до осамдесетих година свештеницима уплаћивала минималне доприносе, који су временом смањивани, да би почетком овог века били укинати. Због тога њихова примања, без обзира на дужину века у служби, једва покривају основне трошкове живота.

Према подацима Фонда ПИО, свештеничке пензије тренутно прима 338 корисника и оне се крећу у нивоу просечних цивилних, односно око 23.000 динара.

Из Немањине 11, пак, поручују да се стање поправља и додају да новац за доприносе могу да издвајају и општине и покрајине и Република. Уз то је, за разлику од ранијих времена, новац за ову годину већ обезбеђен.

- Од 23. јула 2011. године, законом је прописано да основицу доприноса за свештенике и верске службенике одређује верска заједница - објашњава Зоран Милошевић, помоћник министра за рад и социјалну политику.

- Они то чине на основу дужности на коју је осигураник распоређен, његове школске спреме, година радног стажа... Тако је прописано да у овој години најнижа свештеничка плата, односно основица, буде 17.571 и да се на њу плаћају доприноси у износу од 3.866 динара. Највећа основица може да износи чак пет просечних републичких зарада, односно 237.250. Доприноси на ову основицу су 52.195 динара.

УПЛАТЕ ЧЕШЋЕ И МАЊЕ

У Републичком Фонду ПИО кажу да све више грађана сами себи уплаћује доприносе, па то данас чини око 80.000 осигураника годишње, што је за 20.000 више него 2009.

- Криза је многе оставила без посла, па сада они сами себи уплаћују доприносе како не би имали "рупе у стажу". Најчешће се одлучују на минималне уплате, односно 4.059 динара месечно - објашњавају у Фонду и додају да најскупља рата износи 57.975 динара, али да се на њу мало ко одлучује.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:346721-Hrana-skuplja-20-odsto>

Храна скупља 20 одсто

Д. МАРИНКОВИЋ

И октобар доноси више цене намирница, али у мањем обиму него до сада. Нови ценовници за месне прерађевине, сиреве, зачине, свежу рибу...

И ПОЧЕТАК октобра у знаку је нових, виших цена у трговинама! Већина добављача већ се „испуцала“ са поскупљењима за ову годину, ценовнике ових дана мењају углавном мањи произвођачи, а поскупљују и неке приватне трговачке марке. Цене, истина, нису мењали брзим темпом као њихове брендиране колеге, али зато шаљу ценовнике у трговине „теже“ и до 20 одсто.

Крајем ове и почетком наредне недеље очекује се раст цена појединих месних прерађевина, слаткиша, сирева, зачина, конзерви, пиринча, али и свеже рибе од два до девет одсто, а у неким случајевима и за петину. Трговци кажу да су добили најаве да ће до краја недеље поскупети до 20 одсто и паковане грицкалице, као што су кикирики, бадем, пистаћи...

ГОДИШЊИ РАСТ ЗА годину дана цене су порасле за више од 11 одсто, а промет је пао за петину. Горњи праг инфлације од шест одсто одавно је пробијен. Највише су поскупела јестива уља и масти (35,2 одсто), кафа, чај и какао (28,9), хлеб и житарице (27,2) одсто, шећер, мед и чоколада (27 одсто), млеко, сир и јаја (18,3 одсто), а комуналије за 12,5 одсто.

- Потрошачи се, по старом лошем обичају, почетком сваког месеца сусрећу са новим поскупљењима хране, што негативно утиче на ионако танак буџет - сматра Петар Богосављевић, председник Покрета за заштиту потрошача. - Просечном домаћинству у Србији стандардно, храна, пиће, комуналије и транспорт однесу готово 70 одсто прихода, а грађани врло тешко склапају крај с крајем и са постојећим издацима. Свако ново повећање цена одразиће се и на слабији промет и лошији живот грађана.

И мада су нови ценовници опет нижи од конкуренције, то и није нека утеха за грађане, којима све мање остаје пара за куповину хране. Тим пре, што су недавно у већини трговина у Србији значајно поскупеле намирнице - поједине врсте виршли и кобасица, сокова, наpolitанки и кексева, млечних прерађевина... Кондитори су поскупели су за пет, сухомеснати производи од три до девет одсто, маслац и павлака за три, а неки сиреви чак 20 одсто.

Трговци као разлоге поскупљења углавном наводе поскупљења код произвођача и више цене сировина. Истовремено, произвођачи кажу да је раст цена сировина и енергената главни узрок новог поскупљења хране. За сада „мирују“ цене хлеба, уља и шећера, док цене воћа и поврћа сезонски падају.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:346723-Plata-pokriva-samo-prezivljavanje>

Плата покрива само преживљавање

М. Н. С. - С. Б.

Августовска просечна зарада у Србији износила је 38.389, што је за 738 динара, односно за 1,9 одсто мање од јулске. Највећа плата у Костолцу, најнижа у Гаџином Хану

ДОК произвођачи прете поскупљењима, плате се „топе“. И поред субјективног осећаја, овог пута „мањак“ у коверти бележи и статистика. Просечна плата у Србији, исплаћена у августу, износила је 38.389 динара и била је за 738 динара, што је 1,9 одсто, мања од јулске.

Овог месеца номинално смањење је и реално, јер кроз статистичке бројке - инфлација мирује. Потрошачке цене у глобалу нису расле, али поједини артикли јесу. Тако је у августу, каже статистика, месо било за 2,3 одсто скупље него у јулу. Риба је „отежала“ 1,3 одсто, а млеко, сир и јаја за - 1,1 одсто. Шећер, џем, чоколада, мед отишли су нагоре за 1,8 одсто. Одржавање стана је скупље 1,4 одсто, медицинске услуге 4,3 одсто, а телефон - 5,7 одсто. Тако да је многим зарада, ипак, вредела мање.

Грађани који свакодневно иду у куповину, статистичким процентима одавно не верују.

- Цене овог викенда на новобеоградској пијаци се драстично разликују у односу на почетак месеца - каже Ивана Митровић. - Пастрма је била 319 динара, а сада је 400. Пилећи филе сам плаћала 430 динара, док је у понедељак догурао до 550 динара. Суви врат је скупљи 100 динара и килограм кошта 900 динара. Печурке су отишле 50 одсто, биле су 120, а сад их продају за 180 динара. Зато ја осећама на својој кожи да моја плата сваког месеца вреди све мање.

Ову Београђанку, међутим, статистика упорно демантује. Просечна августовска зарада без пореза и доприноса ове године, у односу на исту такву зараду исплаћену у августу 2010. године, номинално је већа за 13,1 одсто, а реално је већа 2,4 одсто.

Ако гледамо просечне зараде по општинама и градовима Србије, највећа плата је у Костолцу - просек је 54.425 динара. Традиционално га прати Лајковац са скоро за 2.000 динара тањом ковертом. Прилично изненађујуће, следи Медвеђа. У овој општини, која спада у ред неразвијених у Србији, у августу је у просеку исплаћено 49.508 динара. У Републичком заводу за статистику, међутим, објашњавају да је вероватно неко предузеће или институција током августа исплатило више заосталих зарада. Исто то се десило прошлог месеца у Раковици, где је просек достигао невероватних 114.000 динара. Август је ствари вратио у реалност, па су са исплаћених 30.807 динара пали за чак 70 одсто у односу на јул. Најнижа плата исплаћена је у Гаџином Хану - 15.669 динара.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:346725-l-koverta-investitora-pod-lupom>

И коверта инвеститора под лупом

С. Б.

Инвеститори који добију субвенције ће морати да плаћају 20 одсто више од „минималца“. Агенција за страна улагања контролисаће висину зарада новозапослених

КОМПАНИЈЕ које од државе добију подстицајна средства за свако ново радно место, рачунајући од тек одржаног 14. конкурса па надаље, запосленима ће морати да исплаћују плате најмање за петину веће од прописаног „минималца“. Висина зарада до сада није била предмет контроле Агенције за страна улагања, нити Министарства економије и регионалног развоја.

Од 2006. године до сада памти се 57 нереализованих пројеката из овог програма. Већина, 30 компанија, самостално је одустала од инвестиције јер није била у могућности да испуни уговор, обезбеде банкруску гаранцију или су једноставно промениле пословну политику. Међу њима су

„Маракс“, који се очекивао у Прокупљу, „Фиград Сетестеле“ у Бачкој Паланци, „Еминент леџенд“, „Дунав“, „Понтекс“...

- Тренутно, имамо 143 „жива“ пројекта, који заједно доносе око 730 милиона евра инвестиција у Србију и отварају више од 25.000 нових радних места - објашњава за „Новости“ Божидар Лаганин, директор СИЕПА. - За то је из буџета опредељено нешто више од 110 милиона евра. Раскинута су 22 уговора, али те компаније нису ни повукле трансхе субвенција.

Део новца су повукле, али нису могле и да окончају обећану инвестицију укупно пет компанија. И са њима су раскинути уговори, а држава им је наплатила банкарске гаранције и затезне камате. Од тих компанија наплаћено је укупно 4,83 милиона евра.

- Привредно друштво није било у могућности да реализује инвестициони пројекат, па су наплаћене банкарске гаранције у износу средстава која су до тада повукли, као и затезне камате - додаје Лаганин. - Осигурање новца из буџета је свакако најважнији део овог програма. Иначе, новац се повлачи у четири равномерне трансхе. Прва када се купи земљиште, па кад се обезбеди дозвола за градњу, добије употребна дозвола и на крају када се запосли последњи предвиђени радник. У складу са уговором корисник средстава је дужан да раднике које запошљава у оквиру пројекта запосли на неодређено време и да достигнути број запослених не смањује наредне три године након исплате свих средстава.

НАДЛЕЖНЕ ИНСПЕКЦИЈЕ

У СЛЕПА истичу да до сада нису забележени покушаји злоупотреба правила Програма. Висина плата радника који су примљени преко овог програма субвенција, међутим, није у надлежности СИЕПА.

- То чини надлежно министарство и адекватне инспекцијске службе - кажу у СИЕПА. - На овом програму се налазе и инвестиције које запошљавају мањи број висококвалификованих радника, програмера на пример, који примају неке од највиших плата у земљи. У нашој јавности увек су атрактивнији негативни примери од оних позитивних. Да упростимо - ми бисмо свакако волели да сви радници имају највише могуће плате, и оних 20-ак факултетски образованих програмера, као и оних 2.000 ниже квалификованих радника који „плету“ жице у каблове, али то просто није реална економија.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2011&mm=09&dd=26&nav_id=544817

СССС прво са СНС о изласку из кризе

Извор: Бета

Београд -- Председништво Савеза самосталних синдиката Србије (С С С С) одлучило је да организује стручне скупове и разговоре с парламентарним странкама.

Од њих ће, какао наводе, тражити виђење решења изласка земље из кризе, саопштио је тај синдикат.

На такве скупове синдикат се одлучио након што је Председништво разматрало последице економске кризе на привреду и положај запослених у Србији, пише у саопштењу.

Први такав састанак Председништво СССС-а имаће у среду с лидерима Српске напредне странке Томиславом Николићем и Александром Вучићем.

ПРАВДА

<http://www.pravda.rs/2011/09/26/ljubosav-orbovic-donosimo-milion-glasova/>

Љубисав Орбовић: Доносимо милион гласова

БЕОГРАД – Представници Савеза самосталних синдиката Србије одржаће сутра састанак са лидерима Српске напредне странке, како би разговарали о томе како се изборити са економском кризом. Биће то први у низу разговора синдикалаца са политичарима, након којих ће СССС одлучити кога ће подржати на предстојећим парламентарним изборима, каже Љубисав Орбовић, председник СССС.

- Када се узму у обзир предизборна обећања и њихова реализација, видимо да је уместо да се запосли неколико стотина хиљада људи, управо толики број остао без радних места. Да не говоримо о паду животног стандарда. Потребна је енергичнија реакција против кризе и са наше стране, али пре свега од власти.

То ће бити и главна тема ваших разговора са представницима СНС?

- Мислимо да наступајућа криза, велики број изгубљених радних места, није питање само једне групе људи, већ представља интерес свих. Желимо да спречимо отпуштања попут оних која су била у претходне две године. Упутили смо позиве на разговор не само СНС-у, него и ЛДП-у и УРС-у. Желимо да разговарамо са свим парламентарним странкама. Видећемо ко ће одговорити на позив.

Шта очекујете од тог састанка?

- Предочићемо наше ставове у вези са постојећом економском ситуацијом у земљи. С друге стране, надамо се да ћемо од њих чути каква су то решења која би они спровели ако би дошли на власт.

Колика је снага синдиката у Србији, колико они могу да допринесу јачању рејтинга странака које подржавају?

- Ако се узме да је генерално гледано у синдикалним организацијама у Србији око 900.000 људи, мислим да је потенцијална снага синдиката веома велика. Мислим да онај ко пружи

квалитетно решење за проблеме на које указују синдикати, има велике шансе да победи на овим изборима.

За шта се ваша организација конкретно залаже?

- Залажемо се за исправку свега онога што се може поправити када су приватизације у питању. Закон о приватизацији је уништио на стотине фирми. Нисмо против приватизације, али је потребна много јача контрола. Питање свих питања је наравно незапосленост. Ако се не заустави отпуштање радника, гашење фирми, сасвим је логично да ће се повећати број незапослених. Незапосленост у Србији је сада, према званичним подацима, 22 одсто, али поједини подаци говоре да је она заправо између 33 и 35 одсто.

П. Л.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/279409/U-ponedeljak-strajk-upozorenja-u-skolama>

Просветари поново незадовољни

У понедељак штрајк упозорења у школама

Б. Гиговић

Штрајк упозорења просветних радника у основним и средњим школама заказан је за 3. октобар, уколико до краја ове недеље Министарство науке и просвете не одреди датум за исплаћивање јубиларних награда за последње три године. За ову намену министарство просветним радницима дугује око 800 милиона динара.

Из Уније синдиката радника у просвети Србије, подсећају да око 700 просветних радника из Војводине још није добило отпремнине за последње три године. Они због тога најављују да почетком идуће недеље неће одржати прве часове у обе смене. Председник синдиката Драган Матијевић наводи и да ће штрајк бити радикализован 14. октобра ако не буде новца.

- Министарству смо дали рок да нам до 30. септембра, обећа и саопшти кад ће заостале јубиларне награде за око 25.000 запослених бити исплаћене. Од априла до сада уверавали су нас да ће бити исплаћене, али се ништа није променило. Реч смо одржали, прекинули смо штрајк док министарство стално крши потписани уговор - каже Матијевић. Он истиче да исплата јубиларних награда и отпремнина нема везе са ребалансом буџета, како тврди министар.

- Споразумом из априла није споменут никакав ребаланс, па су та померања рокова само куповина времена у тренутку кад просветне раднике издаје стрпљење - наглашава Матијевић.

Жарко Обрадовић, министар просвете и науке, за “Блиц” каже да очекује разумевање, с обзиром на економску ситуацију у Србији.

- Треба видети и да ли има новца у Трезору. Заједно са Министарством финансија дневно проверавамо да ли су локалне самоуправе урадиле свој део посла, односно да ли имају новца за јубиларне награде за 2011. годину и да ли су их исплатиле. Мали број њих је то до сада учинио. Сигурно је да ће сав новац бити исплаћен до краја године после ребаланса буџета и да нико неће бити оштећен - каже Обрадовић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/279416/Cene-ce-rasti-do-kraja-godine>

Србија и даље у европском врху по висини инфлације

Цене ће расти до краја године

Зоран Луковић

По висини инфлације Србија је дуго у врху међу европским државама, а по свему судећи тако ће бити и ове године. ММФ у извештају „Светске економске перспективе“ Србији за 2011. прогнозира просечну годишњу стопу инфлације од 11,3 одсто. Оцена премијера Мирка Цветковића је да ће она бити једноцифрена, а Министарство финансија прецизира да ће то бити 7,9 одсто. Гувернер је највећи оптимиста јер за осам месеци, према званичној статистици, она износи 6,7 одсто, а међугодишњи раст је, према Народној банци Србије, на крају августа био 10,5 одсто.

ММФ и Влада Србије имају различите процене за висину инфлације у 2011. години

Општи раст цена као да је судбина од које Србија никако не успева да утекне. Инфлација у Србији је сада за неколико процената већа него у Хрватској или Црној Гори и она је, слажу се економисти, најозбиљнија болест српске привреде.

У модерним, тржишним економијама је савладана и готово је непристојно рећи да земља има проблем са високом инфлацијом. У земљама еврозоне тренутно је, у просеку, мало изнад два одсто уз све финансијске и друге кризе. Гувернер Дејан Шошкић више пута је поновио да ће инфлација у Србији наставити да опада до краја године и да ће се наћи у границама планираног циља у првом полугодишту следеће године.

KRETANJE INFLACIJE	
Godina	Procenat
2006.	6,6
2007.	10,1
2008.	6,8
2009.	10,1
2010.	10,3
2011. avgust	6,7

- Кључни фактори који ће утицати на њено смањење биће успорен раст цена хране, као и ниска тражња - оцена је гувернера Шошкића.

План НБС је, иначе, био да на крају 2011. године инфлација буде 4,5 одсто (плус-миниус 1,5 одсто), али се од тога одустало, па је у мају то постављено као циљ који треба да буде досегнут половином 2012. године.

Посебан проблем је, како то примећује економиста Владимир Глигоров, што се код сагледавања инфлације „час узме једна мера, час друга, у складу с тим која се чини повољнијом било за Владу или за централну банку“. Према службеној статистици, стандард грађана незнатно је пао последње две године. Породични буџети показују супротно, па се утисак грађана о општем расту цена, односно инфлацији, не поклапа са ставовима званичника.

Криви велики трошкови и неефикасност државе

Др Небојша Савић:

Овако велика текућа потрошња је главни генератор инфлације. На то се код нас надовезује и неефикасност јавних предузећа, као и елементи инфлације трошкова који с времена на време допуне ову неповољну слику. Инфлација би морала да буде испод пет одсто годишње. Овако се кроз високу инфлацију врше велика преливања дохотка, а инфлација има у суштини карактер додатног опорезивања грађана.

Др Мирослав Прокопијевић:

Нереформисаност државе и јавног сектора, као и високи издаци за пензије и плате, основни су узрок инфлације.

Она би 2011. могла бити 10-11 одсто, осим ако не дође до великог поремећаја у еврозони или у Србији.

Др Владимир Глигоров:

Како год да се мери, стопа инфлација је у Србији у последњих десет година била висока и са великим осцилацијама. Друго, инфлација никада није била у складу са мандатом централне банке, а то је да стопа инфлације буде ниска и стабилна.

Др Мирољуб Лабус:

Ми имамо хроничну или природну стопу инфлације између шест и осам одсто годишње. Узроци су на страни трошкова и хроничног неповерења у динар. Ако је курс јак, родна година и ниска цена нафте, инфлација падне за пар процената испод свог природног нивоа. Ако курс слаби, цена нафте и хране расте, инфлација постаје двоцифрена.

Нинко Тешић генерални директор "Импол-Севала":

Не верујем у једноцифрену инфлацију. Моја процена је да ће бити од 12 до 14 одсто и то уз услов да не буде најављеног повећања цена енергената. Уколико дође до повећања цена енергената, доћи ће до повећања цена и других производа и услуга и инфлација ће бити још већа.

Немања Попов генерални директор "Ц производа":

Тачно је да су привредници рачунали с курсом динара од 111 до 116 динара за евро. Садашњи позитивни развој догађаја, међутим, доноси преокрет и ако се овако настави неће бити повећања цена. Динар је у последње време стабилан, што охрабрује да ће инфлација бити ниска.

Зарађујемо мање

Просечна нето зарада у Србији у августу била је 38.389 динара, што је за 1,9 одсто, номинално и реално мање од просечне зараде исплаћене у јулу, саопштио је Републички завод за статистику. Просечна нето зарада у августу, у односу на просечну зараду у истом месецу 2010. године, номинално је већа за 13,1 одсто, а реално је већа 2,4 одсто. Просечна бруто зарада у августу у односу на просечну зараду исплаћену у августу лане, номинално је већа за 12,9 одсто, а реално је већа за 2,2 одсто. Просечна зарада без пореза и доприноса исплаћена у периоду јануар-август 2011. године, у односу на просечну зараду у истом периоду 2010. године, номинално је већа за 11,2 одсто, а реално је мања за 1,3 одсто.

Запослени у Институту за јавно здравље у Крагујевцу јуче обуставили рад

Траже смену директора и престанак мобинга

Аутор: З. Радовановић

Крагујевац - Већина запослених у Институту за јавно здравље у Крагујевцу ступила је јуче у штрајк, захтевајући оставку или разрешење директора Драгољуба Ђокића, увид у пословање установе, редовност и законитост обрачуна и исплате зарада и престанак мобинга који наводно над радницима практикују директор и његови најближи сарадници.

Председница Синдиката и Штрајкачког одбора у Институту Драгана Ивановић каже да је јуче ујутро рад обуставило 87 од укупно 132 радника те установе.

- Суочени са све незавиднијом пословно-финансијском ситуацијом у установи и тотално поремећеном радном атмосфером у колективу, није нам остало ништа друго него да покушамо протестом да се изборимо за своје егзистенцијалне и професионалне интересе. Штрајком, у ствари, настојимо да спасимо Институт од даље девастације и изгледне пропасти у коју иде под руководством актуелног директора Ђокића, тврди докторка Ивановић. Она напомиње да ће штрајкачи у Институту током обуставе рада поштовати пропис о минимуму процеса рада, те да корисници услуга те установе неће бити угрожени.

У писаном материјалу штрајкачког одбора Института достављеног јуче нашем листу, најпре се наводи да је 31. августа 2009. кад је доктор Драгољуб Ђокић постављен за директора, на рачуну установе било 16 милиона динара, или 160.000 евра. Данас, две године доцније, Институт је, истиче се у материјалу, дужан 45 милиона динара, то јест око 450.000 евра.

- Сазнали смо да је директор тај дуг, који је сам направио, репрограмирао до почетка наредне године. Шта добијамо тим репрограмом? Практично ништа, јер са тим огромним дугом улазимо у потпуну материјалну неизвесност, могуће и у пропаст, сматрају у Штрајкачком одбору Института, чији чланови тврде да директор и кадровски „убија“ Институт, пошто су ту установу у претходне две године, због нерегуларне ситуације у колективу, напустила четири професора крагујевачког Медицинског факултета.

У Синдикату и Штрајкачком одбору тврде и да су запослени у Институту већ две године изложени притисцима директора и његових лојалних сарадника, а да је мобинг над радницима ескалирао у последње две седмице, од најаве обуставе рада у установи. Покушавајући да застраши запослене и одврати их од обуставе рада, директор је, истичу синдикалци, члану Штрајкачког одбора доктору Драгану Васиљевићу и јуче покушавао да уручи прошлонедељно решење о отказу.

У Институту за јавно здравље у Крагујевцу јуче је одржана ванредна седница Управног одбора те установе. У Штрајкачком одбору, међутим, од тог скупа нису очекивали ништа конкретно, па ни предлог Влади Србије за разрешење директора установе.

За директора штрајк незаконит

Директор крагујевачког Института за јавно здравље Драгољуб Ђокић рекао је јуче да је штрајк запослених у тој установи незаконит, јер га организује синдикат, који, према његовим речима, није доказао репрезентативност. Отуда ће, поручио је Ђокић, штрајкачи сносити последице своје обуставе рада. Он је јуче демантовао и наводе о презадужености Института, устврдивши да потраживања те уставе износе једанаест, а обавезе 6,7 милиона динара. Ђокић је негирао и да је прошле седмице био хапшен.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/grcke_firme_briljiraju.4.html?news_id=224500

Резултати овогодишњих тендера за Коридор 10

Грчке фирме бриљирају

Домаћи грађевинари немају шансу ни кад се удруже са странцима

Аутор: М. Н. Стевановић

Београд - Од укупно петнаестак тендера који су током прошле и ове године расписани за радове на Коридору 10 и аутопуту „Јужни Јадран“, само у четири случаја посао су добиле домаће фирме, док су на свим овогодишњим конкурсима победници биле фирме из Грчке.

У прошлој години, ситуација за домаће путаре била је нешто повољнија него ове, јер је на тендерима за послове који се финансирају из буџета, конзорцијум српских фирми заокружио уговоре за изградњу северног крака Коридора 10, кроз Војводину, у укупној дужини од 110 километара, где је вредност посла уговорена на 10 милијарди динара, Енергопројект је добио изградњу тунела Стражевица на обилазници око Београда, што вреди око 120 милиона евра, док ће око 40 милиона евра моћи да наплате предузећа Планум и „Ратко Митровић“ када буду завршили петљу код Батајнице. Домаћи конзорцијум још је ангажован и на изградњи прве деонице од 12,5 километара на путу ка Јужном Јадрану, од Уба до Лајковца, вредну 8,5 милиона евра, што је једини уговор који су српски грађевинци потписали са страним кредитором, у овом случају Европском банком за обнову и развој. Све остале деонице за које су средства одобриле Светска банка, ЕБРД или Европска инвестициона банка, добиле су стране фирме.

Тако је обилазница око Димитровграда, дуга 8,7 километара и деоница од 14,3 километра на путу Пирот - исток, „припала“ Алпини, а укупна вредност уговорених радова које кредитира Светска банка и ЕБРД, износи 61,5 милиона евра. Обилазницу око Београда, од Добановаца до Батајнице, од 6,1 километра и вредну 35 милиона евра, које кредитира ЕИБ, ради Штрабаг док

је словеначко Приморје носилац конзорцијума са „Ратком Митровићем“ на деоници од Орловаче до Бубањ потока, дуге 5,4 километра и „тешке“ 14 милиона евра.

Ипак, међу страним компанијама, на нашим тендерима најуспешније су две грчке фирме, Актор и Терна, чији су власници, наводно у рођачким односима, а које су, осим деонице од Српске Куће до Доњег Нерадовца, вредне 21,8 милиона евра финансираних из Хеленик плана грчке владе, „добиле“ и све овогодишње тендере.

Истине ради, на већини конкурса за радове који се финансирају из међународних кредита, домаће фирме нису се ни јављале самостално, али ни као носиоци конзорцијума, јер су тендерски услови такви да их оне не могу испунити. Јасно је да у земљи у којој се претходне две до три деценије није градило, домаћа предузећа немају у својим билансима послове вредне 100 милиона евра, нити референце које се стичу на великим инвестицијама. Помак се очекује са завршетком северног крака Коридора 10, јер ће после тога учеснице у конзорцијуму моћи да испуне бар тај тендерски услови. Такође, послове које добијају странци, обично као подизвођачи реализују српска предузећа, па ће моћи да их упишу као референце. Али и поред тога, тешко је да ће и у наредним тендерима бити успешнији, јер Грци, који су у својој земљи суочени са недостатком посла, иду са дампинг ценама, а један од примера је и последњи тендер, за изградњу деонице од Црвене Реке до Чифлика, када су били за више од 50 одсто јефттинији од најниже следеће понуде, коју је доставило наше предузеће.

- Очекујем да бар на овом актуелном тендеру домаћа предузећа која су се удружила са страним компанијама, добију посао иначе ће нашој грађевинској оперативи, која је и иначе у тешком положају, стање бити додатно отежано. Јесте проблем то што Грци наступају са дампинг ценама, и они иду логиком да је боље добити посао јер тада постоји шанса да се анексима уговора „поправи“ понуда. Али, ако такво размишљање не прође, биће им тешко да заврше радове - каже за Данас Ратомир Тодоровић, генерални директор Планума и додаје да српским грађевинарима преостају једино послови који се финансирају из буџета, и где држава услове тендера може да прилагоди пословном профилу наших фирми.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/pale_plate.4.html?news_id=224498

Пале плате

Аутор: Е. Р.

Београд - Просечна исплаћена нето зарада у Републици Србији у августу је износила 38 389 динара, саопштио је Републички завод за статистику. У односу на просечну исплаћену нето плату у јулу ове године, августовска плата је номинално мања за 1,9 одсто и реално мања за исто толико.

У односу на просечну исплаћену нето зараду у августу прошле године, овогодишња августовска плата номинално је већа за 13,1 одсто, а реално већа за 2,4 одсто.

Просечна нето исплаћена зарада за период јануар - август ове године номинално је већа од просечне нето исплаћене зараде за период јануар - август прошле године за 11,2 одсто, а реално је мања за 1,3 одсто.

Без одабраног лекара нема оверене књижице

Запослени ће послодавцу морати да донесу потврду о изабраном лекару опште праксе уколико желе важећи здравствени документ

Ко нема изабраног лекара неће моћи да овери здравствену књижицу, гласи једно од најновијих правила којим ће морати да се повинују сви грађани Србије да би могли да се лече у државним медицинским установама. Изменом Закона о здравственом осигурању дефинисана су два услова за оверу здравствених књижица – први је да је послодавац, чак и ако има заостале неизмирене обавезе, започео и наставио уплату доприноса за здравство, а други је да се пацијент определио за изабраног лекара. Тако ће сви грађани у року од шест месеци морати својим послодавцима да донесу потврде да имају изабраног лекара опште праксе, стоматолога и педијатра (за своју децу), а жене и потврду од изабраног гинеколога. Ово правило изазвало је незадовољство и пацијената и лекара, јер сматрају да је реч о дискриминишућем пропису који ће само унети забуну уместо реда у здравству Србије.

Због овог прописа јуче је реаговао и Грански синдикат здравства и социјалне заштите Асоцијације слободних и независних синдиката, чији чланови сматрају да су измене Закона о здравственом осигурању у вези са дефинисањем услова за оверу здравствених књижица створиле тешкоће осигураницима у овери овог документа. Грански синдикат здравства истиче да се другим условом грађани уцењују, додатно малтретирају, условљавају и приморавају да се опредељују за државне установе, чиме им се сужава могућност избора и начин лечења.

Ови поступци, како оцењује синдикат, довешће до немогућности лечења запослених који раде ван свог места боравка, зато што се опредељење може обавити само по месту становања.

Др Слободан Ђурић, председник овог синдиката, каже да су они скренули пажњу Републичком фонду за здравствено осигурање да приликом доношења законских измена учини доступнијим и ефикаснијим здравствене услуге корисницима.

– Обавезно опредељавање за лекара није одговарајуће за наш систем. Истовремено се пацијентима сужава избор лекара, јер се приморавају да се опредељују за докторе у државним установама, иако се многи лече и код приватника. Млађи људи који немају потребе да иду код лекара сада ће морати само због тога да одлазе у дом здравља, чиме ће се стварати додатне гужве испред ординација. Исправно би било да изаберу лекара онда када први пут дођу на преглед, а не да специјално долазе због тога. Није нам јасно и због чега се малтретирају девојчице већ од 15. године да бирају гинекологе, то је за њих стрес, јер ова популација је у тим годинама веома осетљива – истакао је др Ђурић.

Представници синдиката замерају и то што није постављена граница колико неки лекар има пацијената, јер је познато да су велике гужве код оних лекара који су „на цени”, док су углавном празне ординације код оних који имају мало опредељених грађана.

– Када изабрани лекар оде на годишњи одмор или на боловање, хронични болесник не може да дође до неопходне терапије – додао је др Ђурић.

У Министарству здравља напомињу да је у складу са изменама и допунама Закона о здравственом осигурању осигурано лице дужно да обави избор изабраног лекара код прве посете здравствене установе на примарном нивоу здравствене заштите у којој послове обавља изабрани лекар, а најкасније у року од шест месеци од дана стицања својства осигураног лица у складу са овим законом. Ако осигурана особа не изабере лекара у овом року, она има право само на пружање хитне медицинске помоћи до момента избора изабраног лекара у складу са овим законом.

Ова мера донета је, како кажу у Министарству здравља, да би и грађани преузели неке обавезе на себе.

„Није улога здравственог система само да лечи, већ акценат мора да буде и на превенцији. Када су грађани евидентирани, онда иду и на превентивне и систематске прегледе”, кажу у Министарству здравља.

Скоро три милиона људи без изабраног лекара

Према нашим сазнањима, за докторе опште праксе, од 6.786.333 осигураника у Србији, досад је око четири милиона људи изабрало лекаре, гинеколога је одабрало око 957.900 жена, стоматолога 572.418, а педијатра 919.920 грађана Србије. Жена која нема изабраног гинеколога о трошку осигурања неће моћи да користи услуге ове врсте специјалиста, осим у хитним случајевима. Иста правила важе и за стоматолошке услуге, али само за оне категорије становништва које имају право на свог стоматолога (деца до пунолетства, труднице и породиље 12 месеци после порођаја, старији од 65 година, оболели од одређених обољења).

Данијела Давидов-Кесар

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Traze-svoju-a-prodali-nasu-imovinu.sr.html>

Хрвати траже своју, а продали нашу ИМОВИНУ

Србија поштује „анекс Г” Споразума о сукцесији којим су све државе, некадашње републике СФРЈ, замрзле имовинско стање са 31. децембром 1990, али је имовина српских предузећа у Хрватској већ делимично распродата

Хрватски „тисак” нема разлога да брине, а ни предузећа из Хрватске која полажу право на имовину у Србији, да ће бити распродата, као што се то одавно десило са објектима српских

предузећа у Хрватској. С последњим даном септембра истиче рок, ко зна који по реду, за достављање захтева за утврђивање власничких удела у друштвеним предузећима, чији су оснивачи фирме из бивше Југославије. Влада Србије до јуче се није изјашњавала о томе да ли ће га још једном продужити, али они који прате ову бесконачну тракалицу спремни су да се кладе да ће, до коначног решења, српска држава поштовати Споразум о сукцесији и „чувати хрватску” имовину у Србији.

У Уредби о заштити имовине делова предузећа, чије је седиште у бившим републикама СФРЈ, тај рок се мењао свака три месеца од јуна 2008. Измена тог документа је у надлежности Министарства за економију, речено нам је јуче у том министарству, али у његовој служби за односе с јавношћу до после поднева нису знали да нам кажу да ли ће тај рок и овом приликом бити продужен.

– Једно од важних нерешених проблема између Србије и Хрватске јесте и питање имовине и решавање имовинских права – подсећа др Дејан Јововић, некада помоћник министра за економске односе са иностранством у Влади СРЈ, данас саветник у Бироу за регионалну сарадњу Привредне коморе Србије. – Споразумом о сукцесији СФРЈ, потписаним у јуну 2001. године, предвиђено је да се расподела државне имовине изврши према принципу да сва непокретна имовина СФРЈ припадне државама наследницама на чијој се територији она налази. Правна лица, власници непокретне имовине, према овом споразуму – „анекс Г”, задржавају право власништва према стању из 1990, без обзира на чијој је територији та имовина.

Међутим, Хрватска, као и још неке бивше републике некадашње заједничке државе, није поштовала овај принцип.

– Хрватска је још пре ступања на снагу Споразума о сукцесији, 1991. године донела Уредбу о национализацији српске имовине, којом је пренела власништво на државу Хрватску – додаје Јововић. – Под утицајем међународне заједнице, уредба је повучена, али је већим делом та имовина већ била продата пре правоснажности Споразума о сукцесији.

Према Дирекцији за имовину Републике Србије, вредност зграда, станова, одмаралишта некадашњих српских предузећа, али и локалних самоуправа у Хрватској у тренутку распада СФРЈ, износила је 1,8 милијарди евра, а хрватских у Србији око 800 милиона евра. Али, према другој званичној процени, од прогнаних Срба и наших фирми из времена СФРЈ у Хрватској је остала имовина вредна бар неколико милијарди евра. Најмање 65.000 кућа и станова. На другој страни, загребачки „Јутарњи лист” наводи да око 150 предузећа има имовину на подручју Србије коју сада користе српске фирме, а само двадесетак их је решило питање власништва.

Састанак земаља наследница СФРЈ, посвећен подели заједничке имовине, заказан за почетак маја ове године у Сарајеву, отказан је на захтев Србије. Представник Србије у Комисији за сукцесију др Гашо Кнежевић тада није желео да каже зашто је Србија тражила одлагање састанка, наводећи да је „било разлога”. Кнежевић је разлог недавно саопштио. Мајски састанак Комисије за сукцесију у Сарајеву отказан је на инсистирање Србије због тога што организатори нису хтели да ставе „анекс Г” као посебну тачку дневног реда, рекао је Кнежевић.

„Наводно су се томе противили сви, тако је нама речено. Оно што ја сигурно претпостављам јесте то да су се Хрвати противили, јер они са наше стране имају предложен нацрт билатералног уговора о спровођењу 'анекса Г' који им је послат пре годину и по дана. Они на њега нису реаговали. Најмање интереса за стављање 'анекса Г' на дневни ред има Хрватска. Пошто је свесна да су многа физичка лица српског порекла имала имовину у Хрватској, која је била атрактивна не само због пословних односа него и због туризма. Циљ Србије је да се тај анекс што боље спроведе.”

„Анексом Г” све државе су замрзле имовинско стање са 31. децембром 1990. године. Намера је била да се са тим датумом имовина заштити и врати власницима у посед, а ако је то немогуће да се исплати новчана накнада по тржишној вредности.

Радмила Никшић, адвокат, била је директор мешовитог предузећа „Екстра бизнис сервиса”, које се бавило решавањем власничких права у Хрватској и Србији, каже за наш лист да је држава Хрватска чинила све што је могла да правним, али и ванинституционалним мерама, у потпуности онемогући или максимално успори примену Споразума о питањима сукцесије.

Одмах након ратификације споразума, у СРЈ почело је и враћање имовине, не само предузећима из Хрватске, већ и из Словеније и Босне и Херцеговине у Србији. Тако је враћено више од 11.000 метара квадратних пословног и другог простора хрватском „Вартексу”, словеначким фирмама „Аеро” и „Компас”, али и босанској „Криваји”.

Никшићева подсећа на пресуду Трговински суд у Београду од 29. октобра 2004. којом је загребачком предузећу „Астра интернационал” враћен пословни простор у бившој Улици Моше Пијаде, сада Дечанској број 5 у Београду, површине 166 квм. Предузећу које је користило ту имовину суд је наложио да у року од осам дана испразни канцеларије и кључ од улазних врата преда тужиоцу.

Радмила Никшић, као правник, поздравља овакву одлуку нашег суда, али подсећа да многа предузећа из Србије и појединци, власници имовине и носиоци станарског права у Хрватској, још чекају да суседна држава примени право Европске уније, којој ће до године приступити, упркос чињеници да га упорно игнорише.

Александар Микавица

<http://www.dnevnik.rs/node/45117>

Топи се војвођанска металска индустрија

Запослени у металској индустрији у Војводини организоваће протесте 25. октобра, ако не почене да се решава катастрофално стање у овој грани привреде - изјавио је на

конференцији за новинаре председник одбора Самосталног синдиката металских радика Војводине Владо Миљуш.

- Разлога за протесте има пуно а пре свега све тежи положај металских радника, пропале приватизације некада великих фабрика, које су тренутно на просјачком штапу због блокада рачуна, али и због незаинтересованости власти да уради нешто поводом ових питања- рекао је Миљуш наводећи податак да је пре 15 година у покрајини радило око 15.000 металаца, док тренутно има посао око 1.500 и да су просечне плате крећу од 23.000 до 25.000 динара, наравно када их уопште добију.

Примери лоше политике власти су фабрике „Петар Драпшин” из Новог Сада, „Мајевица” из Бачке Паланке, фабрика авиона „Утва” из Панчева ... које су тренутно у реструктурирању које слабо одмиче. Држава у овим фирмама има већинско власништво, али не измирује обавезе и према радницима који су остали на послу али и онима који би требали да добију отпремнине. Представник радника „Петра Драпшина” Радован Видарић каже су ову фирму уништили бивши власници после приватизације.

- Некада је наша фабрика била у десет најбољих у Србији и нисмо имали ни динара дуга. Бивши власници су направили огроман дуг и практично нас довели до дна. Поднели смо тужбе против њих али се до сада није ништа десило. Град ништа не чини да нам поправи ситуацију, а једини који се уопште труди да нам помогне је Покрајински секретар за рад Мирослав Васин. Ми нисмо у стању да набавимо репро материјал, а и све што зарадимо ће отићи на исплату десетак радника који су тужили фирму. Ако нам је већ држава послодавац, онда нека брине о својим запосленима - рекао је Видарић.

Владо Миљуш је рекао и да није тачна констатација да у нашој земљи нема довољно стручне радне снаге и наводи да су приватизације и све претходне Владе довеле до оваквог стања у индустрији и да изгледа као да неко хоће намерно да уништи све домаће фабрике које се баве прерадом метала. Г. Четник

<http://www.dnevnik.rs/node/45161>

Реформе које су појели политичари пилићари

Пензиони систем Србије реформише се већ више од деценије, али мада је за државу каква је неиздржив, већ се многи се са страхом питају хоће ли они који данас

раде моћи рачунати и на оволику пензију, а која свакако танка за скупи живот, стиже на преко 1,6 милиона адреса.

Током последњег сусрета с тимом ММФ-а у Београду вицепремијер Јован Кркобабић је тврдио како нема потребе за изменама система, већ ће његово даље побољшање бити задатак наредне владе. Дакле, ни он није оспорио да се са реформама мора наставити али није ни наговестио у ком правцу би оне даље могле ићи, јер је простор за додатне уштете на и овако малих пензија је мали. Но, маколико пензионери понављали да више од половине њих не могу да саставе почетак и крај месеца рачунице показују да држава реално нема новца ни за толике и да док на једног пензионера долази један запослени ситуација може бити само гора.

Наиме, већ сад расходи за пензионер су неиздрживи за буџет и ма ко наредне године креирао економску политику мораће јавно признати да пензије више не могу да расту, јер новца за њихову редовну исплату нема. Протеклих година ни једна власт се није усудила да озбиљније загребе у реформу пензионог система већ је то чинила само козметички. Дакле, данас запослени већ сад морају бити свесни да од државних пензија неће моћи живети чак ни овако како њихови стари данас живе, већ хитно морају почети да уплаћују у приватне пензионе

фондове. Дакако, то је лако рећи али реално мало запослених у Србији који данас могу сваког месеца да издвоје новац за додатно пензионо осигурање као што је и много оних који данас раде на црно што значи да већ сада знају јер им газда зараду исплаћује на руке а у Фонд ПИО не плаћа ни динара за њихову старост.

Подаци Министарства финансија показују да су се расходи за исплату пензија у протеклих пет година више него дуплирали, а у 2011. су преко 400 милијарди динара. Тако велики новац тешко да би и много богатија држава могла годишње да обезбеди а разлог за овако велики расход је неусклађеност пензија са више него скромним економским растом који је дупло мањи од очекиваног, висока незапосленост, несавесни послодавци који не уплаћују допринос али и све већи број оних који одлазе у превремену пензију.

Већ сад 13,8 одсто БДП у Србији одлази на расход за пензионере и по томе је наша земља само иза Италије, а она је на ивици банкротства. Јер, учешће расхода за пензионере у БДП у Словачкој, са којом често желимо да се поредимо као са земљом која се препородила, је свега 6,6 одсто. У Литванији је учешће 5,1, у Холандији 6,5, У Естонији 6,4, Бугарској 9,1, Румунији 8,4, Великој Британији 6,7, Норвешкој 9,6, Шпанији која је такође на граници банкротства 8,9 одсто. У Грчкој 11,6 иако је принуђена на додатну штедњу и кресање пензија.

Дакле, ситуација је већ алармантна а решења се чак ни не назиру. Делегација ММФ-а је од власти у Београду тражила да се повећа граница за одлазак у пензију и за мушкарце и за жене али како ће реформе озаконене с почетка године бити спровођене постепено, тако ће жене које су једине “награбусиле” новим изменама постићи максимум тек за десетак година значи ли то да се са новим правилима може стартовати тек онда. Остављање озбиљне пензионе реформе некој другој власти и на терет наредним генерацијама, пилићарски је неодговорно. Поготово што се озбиљна реформа пензионог система не може спровести брзо, јер за тај посао требају бар две деценије. Наши пензионери су једну деценију изгубили са Милошевићем и режимом у којем је било много месеци кад пензија није ни било, а другу деценију су имали редовна али мала примања и сталан страх да ће буџет пресушити.

Много врских економиста Србије знају шта треба, а на то већ годинама указују, учинити да се пензиони систем и са оволиким бројем абонената, опстане. Проблем је што је економија у служби политике, који умеју да сабирају гласове. А економска рачуница је једноставна: да би оволике пензије у Србији, које нису реално велике али су велике у односу на економску ситуацију, остале хитно се мора смањити незапосленост и натерати послодавци да редовно уплаћују пензионе доприносе. Економисти тврде да је много теже отворити нова рада места, него натерати несавесне газде да извшавају своју законску обавезу и редовно уплаћују доприносе и тиме помажу да се мање новца из буџета издваја за пензије.

Но, извесно је да бар до пролећа 2012. и затварања бирачких кутија, додатних реформи неће бити. Пензионери могу само мирно да чекају предстојеће октобарско усклађивање пензија, које ће им донети пред наступајуће новогодишње и божићне празнике тек који динар више.
Љубинка Малешевић

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/naslovna_strana.php?vest=95991

Металска индустрија у Србији у све тежем положају, упозоравају синдикалци

Металци траже помоћ државе

"Металска индустрија у Србије је у изузетно тешком положају, у Војводини је ситуација још тежа, а у Новом Саду та делатност је практично замрла", изјавио је јуче председник Покрајинског одбора синдиката металаца Владо Миљуш. Према његовим речима, запослени у тој области траже од Владе Србије да, колико је то могуће, исправи грешке лоших приватизација и понуди стратешки програм опоравка металске индустрије, иначе ће изаћи на масовне протесте 25. октобра. "Металцима је тешко у целој Србији, у Војводини су они некада били носиоци развоја, а најдрастичнији пример суноврата тог комплекса је управо Нови Сад, где је у њему пре 15 година радило 22.000, а сада једва 1.500 радника", додао је Миљуш на конференцији за новинаре у седишту Савеза самосталних синдиката Војводине. Тренутно су у најтежем положају, како је рекао, четири фирме које се налазе у процесу реструктурирања. То су бачкопаланачка "Мајевица", новосадски "Петар Драпшин", "Утва" из Панчева и сомборска Специјална возила. "Све четири фирме имају тржиште и њихови производи су квалитетни. Проблем је у недостатку новца за куповину репроматеријала и друге режијске трошкове, а посебно нас је погодила одлука надлежног Касационог суда да новац за социјални програм намењен вишку запослених морају саме да обезбеде", наставио је лидер војвођанских синдикалаца, саставног дела Самосталног синдиката металаца Србије. Миљуш сматра да би држава требало да обезбеди средства за отпремнине и заостале плате, јер је реч о фирмама које је она и преузела. "Позвани смо били да своје проблеме изнесемо на седници Одбора за индустрију Скупштине Србије, али није било кворума, што је за нас знак незаинтересованости посланика за нашу судбину. Накнадно је формирана радна група која би требало да понуди нека решења", предочио је он. Миљуш најављује да ће металци сачекати још месец дана, а уколико до 25. октобра не дође до било каквог помака изразиће своје незадовољство испред Министарства правде и Владе Србије. Тањуг

АКТЕР

<http://www.akter.co.rs/politikaprint/4037-treniranje-radnika-za-izbornu-trku.html>

СИНДИКАЛНИ ФЛЕРТ ПРЕД ИЗБОРЕ

Тренирање радника за изборну трку

“Свака битка сваког синдиката, било ког тренутка, неминовно прелази у сферу политике”

Други талас економске кризе који се најављује највише ће осетити радници. До сада је око 750.000 људи остало без посла, а синдикати процењују да ће се та бројка до краја године увећати за још од 150.000 до 200.000 радника. Имамо најмање плате у региону, а највећу незапосленост. Динар је за непуне три године доживео највећи пад у односу на евро од свих европских валута – пет пута више него албанска валута лек, седам пута више него турска лира. Србија је држава са највише пензионера у односу на број становника, земља с најстаријом структуром становништва у Европи.

Синдикалци упозоравају да ће нови талас економске кризе изазвати огромне немире, иако премијер Мирко Цветковић тврди да ће најављени други талас кризе Србија дочекати на ногама. Синдикални представници најављивали су последњих месеци и активно укључивање у политику, уз образложење да је то једини начин да заштите права радника о којима нико не води рачуна.

РАЗЛИЧИТА МИШЉЕЊА

И док председница Асоцијације слободних и независних синдиката Ранка Савић каже да “није било друге него да овај синдикат подржи неку политичку опцију на предстојећим изборима, јер је то једини начин да неко из власти чује шта се заиста догађа са радницима”, те да ће подржати “ону политичку партију која је испунила предизборна обећања, и чији је програм у интересу радника и грађана Србије”, нешто другачије мишљење има Бранислав Чанак, који каже да синдикат „Независност”, на чијем је челу, не сарађује са странкама.

“На другој страни нема партија које су основане да раде за раднике и за њихове синдикате. Њихове преокупације су супротне од наших, и тај јаз чини нас болно усамљеним. Свака битка сваког синдиката, било ког тренутка, неминовно прелази у сферу политике и ако тамо немате савезника све што сте урадили пада у воду. Тако је свуда у цивилизованом свету, тако је већ 150 година, тако је настала социјална демократија. То се зове левица, не зато што се тако зове, већ зато што тако ради”, наводи Чанак.

“Уместо да преговарају са послодавцима и законодавцима синдикати код нас преговарају са властима. Уситњени су и немају синдикални покрет, а то их чини неефикасним и нерелавантним. Они не желе да се изјасне као леви покрет, а зна се да не могу да бране капитал. Синдикати не могу избегавати да се баве политиком. Зна се да су у Немачкој подржавали СДП, у Великој Британији Лабуристичку странку, а у Америци демократе”
Миљенко Дерета

ЉУДИ НЕ ТРАЖЕ МИЛОСТИЊУ, ВЕЋ ПОСАО

Лидер Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић сматра да је једини начин да се права радника схвате озбиљно ангажованост синдиката у политици.

“Овако немамо никаквих резултата. Управо разматрамо начин на који начин ћемо политички деловати. Можда ћемо само подржати неку политичку опцију, а не искључује се могућност ни да формирамо странку. Ситуација у земљи је катастрофална, о радницима више нико не брине. Раније су штрајковали велики системи, фирме, због заостајања зарада. Незадовољство је сада огромно и међу људима који немају никакав посао. Званично на бироу рада има око 750.000 незапослених, а да не говоримо какво је реално стање, јер многи који немају посао уопште нису пријављени на биро”, каже Орбовић за “Актер”.

Према његовим речима, тешко да ће синдикати моћи да се удруже и заједнички делују. Иако је председница АСНС-а Ранка Савић најављивала да ће своју идеју да синдикати подрже неку политичку партију у замену за место у влади и парламенту, покушати да оствари удруживањем са осталим синдикатима, Орбовић сматра да то није добро решење.

“Не желимо да уцењујемо. Није нам прихватљива идеја да партијама дамо гласове да бисмо добили фотеље. Ипак још увек разматрамо, а коначну одлуку донећемо до краја октобра”, истиче Орбовић.

Удруживање синдиката и њихови флертови и везе са политиком нормални су и у свету. Прва радничка партија британска Лабуристичка странка настала је из синдиката, а на сличан начин настајале су и социјалдемократске партије у скандинавским земљама и Немачкој. Сви велики синдикати у Србији повремено су правили неке договоре са влашћу, од тога су успели да се сачувају само неки мањи синдикати у јавним предузећима.

“На другој страни нема партија које су основане да раде за раднике и за њихове синдикате. Њихове преокупације су супротне од наших, и тај јаз чини нас болно усамљеним”
Бранислав Чанак

МИНИСТАР И СИНДИКАТИ

Министар рада и социјалне политике Расим Љајић сматра да влада има стратегију коју може да спроведе, али синдикати морају да обећају да неће штрајковати.

“Највећи проблем ове земље је незапосленост. То је већи проблем од свих политичких. Уз политички договор неопходан је и споразум са социјалним партнерима. Влада треба да предочи своје обавезе до краја године, послодавци да изнесу план за очување радних места, а синдикати да обећају да неће протестовати и штрајковати. Покушаћемо у наредним данима да постигнемо такав социјални договор. И што је најважније, да подигнемо степен запослености, јер људи у Србији не траже милостињу, већ посао”, каже Љајић.

У АСНС-у, међутим, тврде да када год се овај синдикат обраћао министру за рад и социјалну политику није успео да уради ниједну ствар која би побољшала права радника. Чланови овог синдиката сматрају да Љајић ништа као министар није урадио да се радницима побољша положај, само су донесени закони да им буде још горе и страхују да ће, ако се продужи рад на одређено време са годину на три, на крају сви радити на одређено време и мали број људи у Србији биће стално запослен.

Миљенко Дерета, извршни директор Грађанских иницијатива, каже да синдикати имају кризу идентитета и да иницијатива да активније уђу у политику може имати добар исход.

“Уместо да преговарају са послодавцима и законодавцима синдикати код нас преговарају са властима. Уситњени су и немају синдикални покрет, а то их чини неефикасним и нерелавантним. Они не желе да се изјасне као леви покрет, а зна се да не могу да бране капитал. Синдикати не могу избегавати да се баве политиком. Зна се да су у Немачкој подржавали СДП, у Великој Британији Лабуристичку странку, а у Америци демократе”, објашњава он.

МИЛИОН НЕЗАПОСЛЕНИХ

KOLIKO JE FIRMI PROPALO U 2011.
januar 5.513 preduzeća
februar 508 preduzeća
mart 618 preduzeća
april 457 preduzeća
maj 464 preduzeća
jun 478 preduzeća
jul 467 preduzeća

У АСНС-у упозоравају да у Србији расту дугови, незапосленост и корупција, те да је у последње две године без посла остало 400.000 радника. Они наводе и процене “према којима је наша земља дужна толико да сви запослени скоро три године не би требало да примају плату, да би могли да врате дуг државе”.

Да синдикате није обузео лажни песимизам говори и статистика. У време пред први талас економске кризе, у јуну 2008. године, просечна плата у Србији износила је 32.000 динара, што је тада било 400 евра. Данас просечан грађанин зарађује свега 380 евра, а пошто је куповна моћ пала, за ту плату не може се купити ни две трећине онога што је могло пре три године. Србија има најмање плате у региону, а највећу незапосленост. Прогнозе делују застрашујуће, јер је без посла званично 749.000, а незванично милион људи.

Док се српска привреда годинама урушава, истовремено у јавном сектору број запослених расте, а с одмрзавањем плата и оснивањем нових јавних предузећа, државних агенција и управа повећавани су и трошкови државног апарата. Само за накнаде чланова управних одбора око 700 јавних предузећа, плус 200 других државних органа, месечно из буџета нестане 2,5 милиона евра, што је око 10.000 радничких плата у привреди, које у просеку износе око 25.600 динара.

“Не желимо да уцењујемо. Није нам прихватљива идеја да партијама дамо гласове да бисмо добили фотеље. Ипак још увек разматрамо, а коначну одлуку донећемо до краја октобра”
Љубисав Орбовић

Да синдикалци нису лоши математичари, може се наслутити и из званичне статистике. Од почетка године, када су на снагу ступиле нове одредбе Закона о стечају, по којима се аутоматски блокирају сва предузећа која не измирују своје обавезе две године, Народна банка објављује спискове пропалих правних лица. Катанац на врата у јануару ставило је 5.513 предузећа. У Србији само 30 одсто укупног бруто друштвеног производа прави приватни сектор. Остатак БДП-а ствара држава. Зато је у Србији толико и важно шта она ради. Скоро сваки трећи становник директно зависи од исплата из државне касе. Из ње се обезбеђују примања за више од 1,6 милиона пензионера, око 250.000 корисника разних видова социјалне помоћи и 500.000 плата за оне који раде у јавним институцијама. Само за плате у јавном сектору и дотације пензија из републичког буџета оде 70 одсто укупних прихода државе. Чак и по броју аутомобила на 1.000 становника, по подацима пре економске кризе, на самом смо европском дну.

ШТРАЈКОВИ

Пре неколико месеци радна верзија Нацрта закона о штрајку изазвала је општу полемику, чак је ујединила синдикате и послодавце. У предлогу закона између осталог пише да радници убудуће неће моћи да штрајкују тако што ће блокирати улице и саобраћајнице, већ ће своје незадовољство моћи да исказују само у простору где раде. Током штрајка неће бити плаћени, а да апсурд буде већи радници најчешће и штрајкују јер не примају или им касне зараде. Иако је најављивано да ће се у парламенту наћи по хитној процедури, до данашњег дана влада га није проследила парламенту на усвајање. Председник УГС “Независност” Бранислав Чанак сматра да такав закон штити искључиво интересе власти, јер га нису тражили ни радници ни послодавци.

“Тај закон је агресиван и прост, јер ни радници ни послодавци га нису тражили и не виде свој у интерес у њему. И што баш Србији треба овакав закон, зашто власт жури да донесе нешто што

је се не тиче, она није послодавац? Ако власт предвиђа у будућности много штрајкова, па стога морају да буду и законски уређени, онда тешко нама”, каже Чанак.

Како сазнајемо, радна група је завршила посао, али Влада Србије неће се изјашњавати о закону док се не поклопе мишљења представника владе, синдиката и послодаваца.